

Паращук Н.В , класний керівник 5 класу
Мамине свято
(святкова лінійка присвячена Дню матері)

Мати... Матуся... Ненька... З цим словом у нас асоціюється все добре, щире, людське. Це людина, перед якою ми будемо завжди в боргу, будемо завжди цілувати її руки, які пестили нас у дитинстві, чия душа завжди іде з нами по життю, підтримує нас у години радості й печалі. Слово «мати»... Вічне й неповторне, як світ. Де б ми не були, що б не робили, та завжди матуся освітлює наш шлях своїм ніжним серцем, відданим своїй дитині. Вона завжди поруч – і в дні важкі, і в дні на щастя щедрі

А чому це, а чому ви такі веселі?
Чом це радісно у нас нині у оселі?
Недарма раз у раз дружний сміх лунає,
Що у нас, що у нас? Хто з вас відгадає?

Хто життя нам дарував.
Хто часу не шкодував?
Хто навчав нас говорити?
Хто найкращий в цілім світі?

Хто пісні співав чудові,
Солов'їні, барвінкові?
Перші кроки вчив робити?
Хто найкращий в цілім світі?

Хто, як ми, було, хворіли,
Цілі ніченьки не спав?
Все робив, як ми хотіли,
На руках нас коливав?

1. Мати, мама, матуся, няня - такими високими словами величаємо жінку – маму Скільки спогадів і тепла таїть у собі це магічне слово.

2. Цим словом ми називаємо найдорожчу, найдобрішу, найкращу, наймилішу нам людину.

3. І кожного, від немовляти і до глибокої старості, образ матері супроводжує через ціле життя.

4. Мама вчить нас бути мудрими, добрими, вчить жити, вірити, любити і надіятися.

5. У світле та радісне свято жіноче
Матусю свою привітати я хочу.

6. Вона в мене добра, вона в мене гарна,
І домохазяйка вона бездоганна.

7. І слово підтримки для кожного має,
Та завжди в очах її смішка сяє.

8. В цей день я мамусі несучу у руці,
Яскравого сонця тонкі промінці,

9. І запах зелених весняних гаїв,
І квіти з далеких казкових лугів.

10. Зберу у долоні сріблясту росу,
І рідній матусі її віднесу

11. Дарую всю землю, ліси і моря,
Ти краща у світі мамо моя.

У травні, коли прокидається від сну природа, коли дзвенить у блакиті пісня жайворонка, теплий весняний вітер приносить Свято матері, яке народилося в далекій Філадельфії завдяки зусиллям молодої американки Анни Джарвіс. Вона втратила свою матір. Смерть була раптовою і передчасною. Анна звернулася з листами до конгресменів та Президента Америки, у яких запропонувала раз на рік, навесні, вшановувати матір. Ідею Анни Джарвіс підхопили у світі.

Вперше в Україні, в Галичині, це свято відзначалося в 1929 році. У цей день люди в національному одязі йшли зранку до церкви на богослужіння, а пізніше тисячі дітей під звуки музики, з квітами в руках йшли вулицями міст чи сіл до площі, де відбувалося свято. Пісні, вірші, вистави, виставки виробів, квіти, жарти, сміх були адресовані матерям.

Після 1939 року це свято було заборонене. Але відновлюється Україна, а разом з нею і ті свята, які були дорогими нашому народові. З 1990 року Свято матері повернулося в Україну і святкується у другу неділю травня.

Мама – всьому початок. Мама – берегиня роду, домашнього вогнища. Саме вона є тією ниточкою, яка єднає всю родину. Вам, любі наші матусі, щастя земного, здоров'я доброго, хай горе обминає родини наші, а Матір Божа вас оберігає.

Дорогі мамочки! Ваша присутність буде вічною в нашому житті, а добрий приклад впевнено вестиме невідомими стежинами нашого життя. За вас, улюблені матері, – наша повсякчасна молитва та подяка Господеві.

Молитва

Є в мене найкраща на світі матуся.
За неї до тебе, Пречиста, молюся,
Молюся устами, молюся серденьком
До тебе, Небесна Ісусова Ненько.

Благаю у тебе дрібними словами
Опіки і ласки для любої мами.
Пошли їй не скарби, а щастя і долю,
Щоб дні їй минали без смутку, без болю.

Рятуй від недуги матусеньку милу,
Даруй їй здоров'я, рукам подай силу,
Щоб вивела діток у світ та й у люди,
Щоб мною раділа – пишалась усюди.
За це ми складаєм в молитві долоні
До тебе, Царице, на сонячній троні

Я твій портрет фіалками вберу -
Ти любиш голубі фіалки.
Мене ти учиш правді і добру.
Мене до праці ти привчаш змалку...
Я доторкнуся до твого чола,
На ньому зморшки - й ті такі ласкаві...
Ти все дала й нічого не взяла:
Ні крихти хліба, ні спасибі навіть.

Схилялось над ліжком привітне чоло,
Дрімали натовлені очі...
Спасибі вам, мамо, спасибі вам, мамо,
За ваше тепло
І довгі недоспані ночі.

ТІЛЬКИ МАМА

Де шкарпетки татуся,
Окуляри дідуся,
Де сестрички рукавичка
І моя нова скарбничка,

Де комп'ютерна дискета,
Де з програмою газета,
Хто сказав кому, коли,
Як йому відповіли,

Всі маршрути і адреси,
Всі сенсації із преси,
Ціни, модні кольори,
Телефонні номери,

Як робити, як питати,
Пробачати, їсти, спати,
Торт пекти і прати плями
Знають мами, тільки мами!

— От за це їм, — каже тато,
Люди влаштували свято.

ЗАГАДКА БЕЗ КІНЦЯ

(про маму)

Який струмочок повсякчас
Співає ніжно коло нас?
Мамин голос.

А що солодке знаєш ти,
Чого в крамниці не знайти?
Мамині вуста.

Яке колосся золоте
Униз вершечками росте?

Мамині руки.

Які сніги постійно йдуть,
Які сніги не розтають?

Мамина сивина.

Які дві зірки, знаєш ти,
Завжди нам сяють з висоти?

Мамині очі.

Які поля з кінця в кінець
Зорали сльози навпростець?

Мамине лице.

А що широке, як земля,
Та не займа чужі поля?

Мамина душа.

“Мама” — це перше слово немовляти.

“Мама” — це останнє слово вмираючого на полі бою солдата.

Якщо говорити між нами,
То все починається з мами:
І казочка перша у світі,
І сонячна подорож в літо.
Найперші легенькі сніжинки
І сяюче диво – ялинка.
Від мами – і літери,
Й слово, і зроблена разом обнова.
Якщо говорити між нами,
То все починається з мами.

Снилось мені ясне сонце, що в хаті світило
А то лиш так моя мама дивилася мило.
Приснивсь мені легкий вітрик,
Що пестив колосся – а то мені
Моя мама гладила волосся.
Снилась мені ягідочка, як мед солоденька –
А то мене цілувала мама дороженька.
Снились мені ангелики, що в рай мене несли –
А то мене мами ручки до серця притисли.

Як вічне є сонце, як вічне є небо, так вічною буде мама і любов до неї. Уклін вам, дорогі неньки.
Дарунків, золота не маєм, Щоби до ніг
Вам всім зложити,
Однак тут спільно присягаєм,
Що допоки будем жити – Любов сердець своїх маленьких
Ми Вам дамо, кохана ненько